

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

20 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari și inculpat, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

*Songrov Nicolai XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în r-nul XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 12.01.2016 - 07.03.2017;

instanța de apel: 14.04.2017 - 06.02.2018;

instanța de recurs: 15.05.2018 - 20.06.2018.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat cu sediul Ceadâr-Lunga din 07 martie 2017 inculpatul, Nicolai Songrov, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Executarea pedepsei penale aplicate a fost suspendată condiționat conform art. 90 Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

În conformitate cu art. 2 al Legii nr.210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, inculpatul a fost liberat de răspundere penală și încetat procesul penal cu referire la infracțiunile prevăzute de art. 287 alin. (3) și art. 179 alin. (2) Cod penal.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut ca fiind constatate următoarele circumstanțe de fapt, la 18.07.2006, aproximativ la ora 00:50, Nicolai Songrov împreună și după o înțelegere prealabilă cu Feodor Sacalî, V. Orioglo și

două persoane neidentificate, fiind în stare de ebrietate, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, au spart geamurile casei lui Evghenii Ceavdari situată pe XXXXX, au pătruns prin fereastră în casă, unde, au amenințat-o cu aplicarea violenței fizice pe soția acestuia, Nadejda Chircioglo, după care i-au aplicat câteva lovituri cu pietre în cap, cauzându-i leziuni corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată, în formă de echimoze și zgârieturi în regiunea feței, capului, pe partea dorsală a umărului stâng, regiunea toracică, răni în mijlocul regiunii parietale.

Tot el, la 18.07.2006, aproximativ ora 02:30, împreună cu Feodor Sacalî și cu două persoane neidentificate, au pătruns în domiciliul lui Piotr Copușciu, unde fără motiv, din intenții huliganice, au aplicat violență față de Elena Garizan și Ivan Garizan, ambilor aplicându-le multiple lovituri cu pumnii și toporul, cauzându-i lui Elena Garizan leziuni corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată de la 6 până la 21 zile, în formă de plăgi pe partea interioară a celui de-al treilea deget al mâinii drepte, iar lui Ivan Garizan i-au cauzat leziuni corporale grave, periculoase pentru viață, în formă de fractura deprimată a osului frontal, leziuni craniu-cerebrale închise, contuzie cerebrală medie, plăgi ale capului, membrilor superioare și inferioare, echimoze în zona lombară a spatelui.

Tot el, la 18.07.2006, aproximativ 00:50, împreună și după o înțelegere prealabilă cu Feodor Sacalî, Vitalie Orioglo și două persoane neidentificate, fiind în stare de ebrietate, ilegal au pătruns prin fereastră și ușă în domiciliul lui Evghenii Ceavdari, au rămas ilegal în acest domiciliu, aplicând lovituri soției acestuia, Nadejda Chircioglo, au făcut dezordine în curte și în casă, au spart geamurile, au deteriorat televizorul și alte bunuri materiale, cauzându-i prejudiciu material în sumă de 19 741 lei.

Acțiunile inculpatului Nicolai Songrov au fost încadrate conform art. 287 alin. (3) Cod penal, conform indicilor calificativi „*huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite de două persoane, cu aplicarea obiectelor special adaptate pentru vătămarea integrității corporale*”; art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, conform indicilor calificativi „*vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, săvârșită de două și mai multe persoane*”; art. 179 alin. (2) Cod penal, conform indicilor calificativi „*pătrunderea, rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia, săvârșite cu aplicarea violenței*”.

3. Împotriva sentinței nominalizate a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi

hotărâri potrivit modului pentru prima instanță prin care, Nicolai Songrov să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis; de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis; de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa de 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis; în conformitate cu art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili pedeapsa definitivă de 8 ani și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În susținerea cererii de apel procurorul a indicat că, sentința este ilegală și neîntemeiată, mai mult, instanța neîntemeiat a recunoscut în calitate de circumstanțe atenuante cererile depuse de părțile vătămate prin care au indicat că nu au pretenții față de inculpat, însă nu a ținut cont de existența circumstanțelor agravante și anume săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică.

Totodată, procurorul a menționat că, instanța de fond nu a ținut cont de gradul pericolului social al infracțiunii, exprimat prin tentativa asupra vieții, sănătății și integrității corporale, săvârșită cu utilizarea toporului, cauzându-i părții vătămate leziuni corporale grave, de rolul activ al inculpatului în comiterea infracțiunii, fiind inițiatorul acțiunilor comise, de caracterul grav al infracțiunilor, caracterizarea negativă a personalității acestuia.

Procurorul a indicat că, aplicarea pedepsei în conformitate cu art. 90 Cod penal este prea blândă și nu va atinge scopul pedepsei penale, anume prevenirea comiterii unor infracțiuni de către inculpat și alte persoane, precum și reeducarea și corectarea acestuia.

Mai mult, procurorul a susținut că, instanța de fond ilegal l-a liberat de răspundere penală pe Nicolai Songrov, pentru infracțiunile comise în baza art. 179 alin. (2) și 287 alin. (3) Cod penal, aplicându-i prevederile Legii privind amnistia nr.210 din 29.07.2016. Astfel, art. 10 lit. g) al Legii citate prevede că, persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate care a fost condamnată anterior pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, executând în tot sau în parte pedeapsa cu închisoare, nu se aplică prevederile legii amnistiei, or, inculpatul Nicolai Songrov a fost condamnat la închisoare pe teritoriul Ucrainei pentru comiterea infracțiunii grave. Legea cu privire la amnistie nu se aplică și față de persoane învinuite, inculpate sau condamnate care nu au reparat integral prejudiciul cauzat prin infracțiunea pentru care este urmărită sau, după caz, condamnată. Nu s-a

confirmat prin probe faptul reparării prejudiciului cauzat părților vătămate, iar cererile lor privind lipsa pretențiilor nu pot fi luate în considerație, datorită faptului că nu sunt întocmite și autentificate în modul prevăzut.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 februarie 2018, a fost admis apelul procurorului, casată sentința în partea stabilirii pedepsei penale pentru infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că, instanța de fond corect a examinat și a acceptat cererea inculpatului, Nicolai Songrov, privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerând că din probele administrate rezultă că fapta inculpatului, Nicolai Songrov, este stabilită și există suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, după cum o cer prevederile art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală, a stabilit corect starea de fapt. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate la faza urmăririi penale și de instanța de fond, și care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de fond just a concluzionat că, instanța de fond corect a calificat infracțiunile în baza art. 287 alin. (3) Cod penal conform indicilor: *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite de două sau mai multe persoane, cu aplicarea obiectelor special adaptate pentru vătămarea integrității corporale*, conform art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, conform indicilor: *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, săvârșită de două sau mai multe persoane* și conform art. 179 alin. (2) Cod penal, *pătrunderea, rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia săvârșite cu aplicarea violenței*.

În instanța de apel a fost reluată cercetarea judecătorească, dat fiind că la judecarea cauzei în prima instanță, fiind examinată în procedura simplificată în baza probelor administrate la urmărirea penală, instanța de fond nu a cercetat probele administrate la urmărirea penală, în baza cărora este confirmată vinovăția inculpatului. Au fost examinate probele administrate în faza urmăririi penale, puse la baza sentinței de condamnare.

Astfel în ședința instanței de apel au fost examinate următoarele probe: *plângerea depusă de Evghenii Ceavdari din 13.02.2006 (f.d.2, vol.I); procesul-verbal de*

cercetare la fața locului din 13.02.2006 și tabelul foto (f.d.7-10, vol.I); procesul-verbal de ridicare a corpurilor delictive din 13.02.2006 (f.d.22, vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.02.2006, și anume hainele părții vătămate Evghenii Ceavdari (f.d.23-26, vol.I); procesul-verbal de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 16.02.2006 (f.d.26, vol.I); raport de examinare medico-legală nr.31 din 23.02.2006 în privința lui Evghenii Ceavdari (f.d.27, vol.I); procesul-verbal de percheziție a domiciliului lui Fiodor Gaidarlî din 15.02.2006 (f.d.31-32, vol.I); procesul-verbal de percheziție a domiciliului lui Nadejda Gaidarlî din 15.02.2006 (f.d.34-35, vol.I); procesul-verbal de percheziție a domiciliului lui E. Ciolac din 15.02.2006 (f.d.37-38, vol.I); declarațiile părților vătămate Evghenii Ceavdari din 15.02.2006 (f.d.41-42, vol.I), Nadejda Chircioglo din 18.07.2006 (f.d. 114-115, vol.I), Elena Garizan din 26.07.2006 (f.d.351-352, vol.II); declarațiile martorilor Nadejda Chircioglo din 16.02.2006 (f.d.43-44, vol.I), Fiodor Gaidarlî din 23.02.2006 (f.d.45, vol.I), Ivan Orioglo din 27.02.2006 (f.d.46-47, vol.I), Nicolai Gaidarlî din 21.02.2006 (f.d.48-49, vol.I), Denis Dimov din 27.03.2006 (f.d.52-53, vol.I), Nicolai Topal din 09.03.2006 (f.d.63, vol.I), Nina Manastîrlî din 02.08.2006 (f.d.125, vol.I), Veaceslav Sacalî din 24.07.2006 (f.d.126-127, vol.I), Aфанасий Alexeev din 25.07.2006 (f.d.199-200, vol.I), Olga Garizan din 01.08.2006 (f.d.353-354, vol.II), Dmitri Garizan din 01.08.2006 (f.d.355, vol.II); Fiodor Garizan din 01.08.2006 (f.d.356, vol.II), Piotr Copușciu din 01.08.2006 (f.d.357, vol.II); raportul de expertiză medico-legală nr. 36 din 02.03.2006 în privința lui Evgheni Ceavdari (f.d.50-51, vol.I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 04.04.2006 (f.d.64-65, vol.I); procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 04.04.2006 (f.d.66, vol.I); procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată Evgheni Ceavdari și martorul Dimov Denis din 04.04.2006 (f.d.67, vol.I); procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată Evgheni Ceavdari și martorul Nicolai Gaidarlî din 04.04.2006 (f.d.68, vol.I); plângerea depusă de Nadejda Chircioglo din 18.07.2006 (f.d.83, vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului a declarațiilor Nadejda Chircioglo din 18.07.2006 cu tabele foto (f.d.84-100, vol.I); procesul-verbal de verificare a împrejurărilor și circumstanțelor cu participarea părții vătămate Nadejda Chircioglo din 24.07.2006 (f.d.116-123, vol.I); descifrarea convorbirilor telefonice (f.d.156-181, vol.I); raportul de examinare medico-legală nr.90 din 01.08.2006 în privința lui Nicolai Songrov (f.d.216, vol.II); raportul de expertiză medico-legală a corpurilor delictive nr.395 din 21.07.2006 (f.d.231-234, vol.II); raportul de expertiză medico-legală nr.96 D din 24.07.2006 în privința părții vătămate Nadejda Chircioglo, prin care s-au constatat leziuni corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată, și anume echimoze și zgârieturi în regiunea feței, capului, în partea dorsală a umărului, cutiei toracice (f.d.249-250 vol.II); raportul de expertiză medico-legală a corpurilor delictive nr.423 din 09.08.2006, prin care se constată că urmele de sânge depistate la domiciliul lui Evgheni Ceavdari ar putea proveni de la toți trei bănuți: (f.d.270-272, vol.II); procesul-verbal de ridicare din 02.08.2006 (f.d.281-282, vol.II); procesul-verbal de examinare a

obiectului din 04.08.2006 (f.d.285-286, vol.II); plângerea depusă de Elena Garizan din 18.07.2006 (f.d.297 vol.II); procesul-verbal de cercetare la fața locului la domiciliul lui Piotr Copușciu din 18.07.2006 (f.d.299-30, vol.II); raportul de examinare medico-legală nr.95D din 20.07.2006 în privința lui Ivan Garizan prin care s-au constatat leziuni corporale grave periculoase pentru viață, și anume fractura deprimată a osului frontal, leziuni craniu-cerebrale închise, contuzie cerebrală medie, răni ale capului, membrilor superioare și inferioare, echimoze în zona lombară a spatelui (f.d.313-314 vol.II); raportul de examinare medico-legală nr.135/I din 21.07.2006 în privința lui Elena Garizan, prin care s-au constatat leziuni corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată de la 6 zile până la 21 zile (f.d.316, vol.II); raportul de examinare medico-legală nr.97D din 27.07.2006 în privința lui Elena Garizan, având concluzii identice cu raportul nr.135/I din 21.07.2006 (f.d.326, vol.II); raport de examinare medico-legală nr.97D din 27.07.2006 în privința lui Elena Garizan având concluzii identice cu raportul nr.95D din 20.07.2006 (f.d.342, vol.II); declarațiile învinuitului, Nicolai Songrov din 29.08.2006 (f.d.445, vol.II).

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului de către prima instanță, instanța de apel a conchis că, instanța corect a aplicat prevederile legale, însă nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, fiind o infracțiune gravă și de personalitatea celui vinovat.

Totodată, instanța de apel a indicat că, deși instanța de fond a stabilit corect tipul pedepsei penale pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, însă întru atingerea scopului pedepsei penale și întru respectarea prevederilor art. 61 alin. (2) Cod penal, luând în considerație că inculpatul a comis infracțiunea contra integrității fizice a persoanei, incorect a aplicat prevederilor art. 90 Cod penal, or, scopul pedepsei penale în acest caz poate fi atins doar prin izolarea acestuia de societate.

La rejudecarea cauzei și stabilirea pedepsei inculpatului Nicolai Songrov, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, acesta beneficiind de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea, adică din maximul și din minimul prevăzut de sancțiunea normei penale, aceste limite revenind pentru art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal: închisoare de la 1 an 6 luni până la 8 ani. Inculpatul, Nicolai Songrov a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, respectiva normă determină limitele pedepsei în redacția veche, conform Legii pentru modificarea și completarea Codului penal 277-XVI din 18.12.2008 (MO nr.41-44/120 din 24.05.2009), aplicând prevederile art. 10 Cod penal, privind efectul retroactiv al legii penale, sub formă de închisoare de la 5 ani la 12 ani.

La stabilirea pedepsei instanța de fond contrar normelor legale a reținut circumstanța atenuantă căința sinceră a inculpatului, or, însăși faptul examinării

cauzei în procedura simplificată în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, o condiția a căreia este recunoașterea de către inculpat a faptelor imputate întocmai după cum sunt redată în rechizitoriu și acceptarea acestei proceduri de către inculpatul, Nicolai Songrov, deja valorifică căința acestuia și recunoașterea vinovăției prin reducerea limitelor pedepsei penale, fiind inadmisibilă oferirea acestei circumstanțe a unei duble valențe juridice. Însă prima instanță nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii, de personalitatea inculpatului, de rolul inculpatului Nicolai Songrov care personal a dat dovadă de o obraznicie excesivă și bestialitate, de comportamentul inculpatului după săvârșirea infracțiunii, de existența circumstanței agravante, și anume săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică.

Din probele acumulate, precum și prin recunoașterea vinovăției de către inculpatul, Nicolai Songrov, s-a constatat cu certitudine că prin acțiunile sale intenționate, împreună cu o persoană neidentificată Victor a cauzat victimei, Ivan Garizan, vătămare intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață. Astfel, prin acțiunile ilicite ale inculpatului a fost încălcat dreptul la inviolabilitatea persoanei, care presupune securitatea personală garantată, care constă în neadmiterea, reprimarea și sancționarea atentatelor la viața, sănătatea și integritatea corporală. Integritatea fizică a persoanei este un atribut esențial și un drept fundamental al persoanei, și o valoare socială supremă.

Cu titlu de apreciere a personalității inculpatului, Nicolai Songrov, se atestă că acesta personal a agresat-o cu lovituri cu piatra la cap pe partea vătămată, Nadejda Chircioglo, care era însărcinată în luna a opta, cauzându-i vătămări ușoare (*echimoze și zgârieturi în regiunea feței, capului, în partea dorsală a umărului, cutiei toracice*).

În caracteristica eliberată lui Nicolai Songrov se menționează că, inculpatul are un caracter dur, răzbunător, agresiv, moral instabil, fiind predispus la acțiuni spontane agresive față de orice persoană, indiferent de sex și vârstă, predispus la abuz de băuturi alcoolice, a făcut parte dintr-un grup organizat, la indicația căruia săvârșea infracțiuni.

Totodată, instanța de apel a remarcat că, comportamentul inculpatului după săvârșirea infracțiunii în cauză, care prin sentința Judecătoria Comrat din 07.03.2007 s-a stabilit măsura de reprimare-obligația de a nu părăsi localitatea până la intrarea în vigoare a sentinței, iar în prezent inculpatul, Nicolai Songrov, este anunțat în căutare de către IP Comrat pentru executarea pedepsei stabilite, dar și pentru săvârșirea unei noi infracțiuni în baza art. 264¹ Cod penal.

La fel, instanța de apel a constatat că, inculpatul Nicolai Songrov a fost condamnat în baza sentinței Judecătoria Buiucani din 23.0.2016 pentru comiterea infracțiuni prevăzute de art. 217⁵ alin. (1) Cod penal. Totodată, instanța de apel a

indicat faptul că, inculpatul Nicolai Songrov a fost reținut în anul 2010 pe teritoriul Ucrainei, și în anul 2011 a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 121 Cod penal al Ucrainei, fiindu-i stabilită pedeapsa 5 ani și 9 luni închisoare. A executat 4 ani și 6 luni, fiindu-i aplicată Legea amnistiei. La cererea Ministerului Justiției a fost extrădat din Ucraina pentru a executa pedeapsa penală în Republica Moldova, fiind reținut la 10.06.2014 și extrădat la 21.08.2014.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 6 ani și 6 luni pentru inculpatul Nicolai Songrov este întemeiată și echitabilă în raport cu fapta săvârșită, iar scopul educativ și preventiv al pedepsei în cauza penală dată poate fi atins numai prin aplicarea pedepsei penale cu închisoare și executarea reală a pedepsei

Instanța de apel a respins argumentul procurorului precum că, pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3) și art. 179 alin. (2) Cod penal, nu poate fi aplicată Legea nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, dat fiind că art. 10 lit. g) al Legii citate, prevede că persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate care a fost condamnată anterior pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, executând în tot sau în parte pedeapsa cu închisoare, nu se aplică prevederile legii amnistiei. În cadrul examinării cauzei, s-a stabilit că, inculpatul Songrov Nicolai, a fost condamnat la închisoare pe teritoriul Ucrainei pentru comiterea infracțiunii, însă instanța de apel a reținut în primul rând că inculpatul a fost condamnat pe teritoriul Ucrainei după comiterea infracțiunilor imputate (în anul 2011), și în al doilea rând sentința adoptată pe teritoriul Ucrainei nu a fost recunoscută pe teritoriul R. Moldova.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentul procurorului precum că, Legea amnistiei nu se aplică pentru concurs de infracțiuni, or, art. 10 lit. j) al Legii amnistiei este aplicabil persoanelor condamnate pentru concursul de infracțiuni. În speță, inculpatul Nicolai Songrov nu are statut de condamnat. Nu își găsește aplicabilitate argumentul acuzatorului de stat precum că inculpatul nu a reparat prejudiciul cauzat și cererile părților vătămate nu prezintă o dovadă, deoarece nu sunt autentificate. În cazul dat, nici procurorul invocând acest fapt nu a prezentat careva probe sau argumente întemeiate, care să confirme acest fapt, astfel, instanța de apel conchisă că instanța de fond corect a aplicat prevederile Legii amnistiei în privința inculpatului pentru săvârșirea infracțiunilor în baza art. 287 alin. (3) și 179 alin. (2) Cod penal.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea

deciziei atacate în partea aplicării amnistiei și trimiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului, procurorul indică același argument invocat și în cererea de apel și anume că, inculpatul eronat a fost liberat de răspundere penală, pentru infracțiunile comise în baza art. 179 alin. (2) și 287 alin. (3) Cod penal, aplicându-i prevederile Legii privind amnistia nr.210 din 29.07.2016, or, art. 10 lit. g) al Legii citate prevede că, persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate care a fost condamnată anterior pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, executând în tot sau în parte pedeapsa cu închisoare, nu se aplică prevederile legii amnistiei. Astfel, inculpatul a fost condamnat la închisoare pe teritoriul Ucrainei pentru comiterea infracțiunii grave.

Totodată, procurorul menționează că, legea cu privire la amnistie nu se aplică și față de persoane învinuite, inculpate sau condamnate care nu au reparat integral prejudiciul cauzat prin infracțiunea pentru care este urmărită sau, după caz, condamnată, or, nu a fost confirmat prin probe faptul reparării prejudiciului cauzat părților vătămate, iar cererile lor privind lipsa pretențiilor nu pot fi luate în considerație, datorită faptului că nu sunt întocmite și autentificate în modul prevăzut.

5.1. Împotriva deciziei declară recurs ordinar inculpatul în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 13) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie suspendată condiționat executarea pedepsei penale.

În susținerea celor menționate inculpatul indică că, instanța de apel eronat nu a luat în calcul la stabilirea pedepsei prevederile art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, conform Legii pentru modificarea și completarea Codului penal 277-XVI din 18.12.2008 (*MO nr.41-44/120 din 24.05.2009*), care prevedea pedeapsa de la 5 la 12 ani închisoare, iar după modificările din 23.05.2013, Legea nr. 119 în Monitorul Oficial nr.130-134/423 din 21.06.2013, prevede pedeapsa de la 10 la 12 ani închisoare, or, inculpatul a comis fapta la 18 iulie 2006.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că, este vădit neîntemeiat.

Cu referire la recursul declarat de către procuror, Colegiul penal indică că, recurentul invocă drept temeiuri pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului când aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că, nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Autorul recursului consideră că, instanța de apel eronat l-a liberat de răspundere penală pe inculpat pentru infracțiunile comise în baza art. 179 alin. (2) și 287 alin. (3) Cod penal, aplicându-i prevederile Legii privind amnistia nr.210 din 29.07.2016, or, instanța de apel a dat un răspuns clar acestui argument și anume că, inculpatul a fost condamnat pe teritoriul Ucrainei după comiterea infracțiunilor imputate, în anul 2011, și în al doilea rând sentința adoptată pe teritoriul Ucrainei nu a fost recunoscută pe teritoriul R. Moldova.

Totodată, Colegiul penal însușește argumentele instanței de apel prin care a respins ca fiind neîntemeiate alegațiile procurorului precum că, inculpatul nu a reparat prejudiciul cauzat și cererile părților vătămate nu prezintă o dovadă, deoarece nu sunt autentificate, or, această poziție este una declarativă, procurorul neprezentând probe care să confirme acest fapt.

Mai mult, Colegiul penal reține că, potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță, or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o Curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor,

argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Referitor la recursul declarat de către inculpat, din conținutul recursului declarat se constată că acesta invocă temeiurile prevăzute de pct. 6) și 13) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului.*

În același timp, se notează că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina inculpatului, criticând hotărârea contestată doar în partea stabilirii pedepsei, considerând-o prea aspră, solicitând aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal.

Colegiul penal consideră că temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală și invocat în cererea deferită prezentei examinări, nu își găsește confirmare, or, inculpatul indică dezacordul cu stabilirea pedepsei.

Mai mult, Colegiul penal respinge alegațiile inculpatului care nu corespund realității și anume că, instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a luat în calcul stipulările art. 10 Cod penal, care prevăd efectul retroactiv al legii penale, or, instanța în pct. 4.1. din prezenta decizie indică că, *la rejudecarea cauzei și stabilirea pedepsei inculpatului, Nicolai Songrov, a ținut cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, acesta beneficiind de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea, adică din maximul și din minimul prevăzut de sancțiunea normei penale, aceste limite revenind pentru art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal: închisoare de la 1 an 6 luni până la 8 ani. Inculpatul, Nicolai Songrov, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, respectiva normă determină limitele pedepsei în redacția veche, conform Legii pentru modificarea și completarea Codului penal 277-XVI din 18.12.2008 (MO nr.41-44/120 din 24.05.2009), aplicând prevederile art. 10 Cod penal, privind efectul retroactiv al legii penale, sub formă de închisoare de la 5 ani la 12 ani.*

Așadar, Colegiul penal conchide că, instanța de apel a calculat limitele pedepsei pentru comitere infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal din redacția veche a Codului penal (de la 5 la 12 ani), ținând cont și de prevederile art. 10 Cod penal, astfel stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani și 6 luni, stabilită conform art. 364¹ Cod de procedură penală.

Cu referire la solicitarea inculpatului de a suspenda executarea pedepsei penale stabilite acestuia, Colegiul penal remarcă că, conform art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. Astfel, din norma citată este clar că prevederile instituției de suspendare condiționată a executării pedepsei penale nu sunt aplicabile în cazul dat, or, inculpatul a comis o infracțiune săvârșită cu intenție fiindu-i stabilită pedeapsa penală pe un termen mai mare decât 5 ani.

În concluzie, Colegiul penal statuează că, pedeapsa închisorii și modalitatea de executare a acesteia aplicată lui Nicolai Songrov de către instanța de apel a fost stabilită și individualizată corect, în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Rezumând cele expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar afecta hotărârea atacată sub aspectele invocate, astfel ajunge la concluzia că recursurile declarate de către procuror și inculpatul Nicolai Songrov, sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari și inculpat, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 februarie 2018, în cauza penală în privința lui *Songrov Nicolai XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **18 iulie 2018**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan